

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a felszámoló megbízásából eljáró dr. Takács Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a DR. Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó Zsolt ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2009. október 7. napján meghozott 13.G.40.013/2007/84. számú ítélete ellen az alperes által 85., 87. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles megfizetni az alperes a felperesnek 15 napon belül 500.000,- (Ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezésével felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Vas Megyei Bíróság 2005. január 27-én jogerős Fpk.135/2004/4. sorszámú végzésével a felperes fizetéseképtelenségét állapította meg és elrendelte a felszámolását.

A felperes módosított kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 249.456,8 eurót és ezen összegnek 2009. február 4. napjától a kifizetés napjáig járó évi, a mindenkori euro nemzetközi pénzüpiaci kamatnak megfelelő késedelmi kamatát. Kérte továbbá alperes kötelezését 20.374,23 euro összegű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére. Keresetét a Ptk. 389. §. és 242. §-ra alapította.

A felek között 2006. május 5. napján textilipari termékek feldolgozására vonatkozó megállapodás jött létre. A felperes az alperes által rendelkezésre bocsátott felső anyagból, hozzávalókból bér munka keretében 7.000 db női kabátot, dzsekit, illetőleg aljat készít el 25 euro / db árért, összesen 175.000,- euro ellenértékért. Megállapodtak abban, hogy a felperes részéről az első beszállítás 2006. május 9. napján történik, az utolsó beszállítás időpontja pedig 2006. augusztus hónap eleje. Az áru átadása a felperes **Helység 1i** gyárából történik. A szállítás közben az árut az alperes biztosítja.

Felperes a kereseti kérelemben megjelölt összegű árut ténylegesen leszállította. Teljesítése részben késedelmesen történt, azonban ennek okát az alperes fizetési késedelmében jelölte

meg. A felek között 2006. szeptember 19. napján megállapodás született, amelyben a kölcsönösen késedelmes teljesítésekből eredő követeléseik tisztázását kísérelték meg. Ezen megállapodásban alperes elismerte, hogy összesen 149.193,03 euro összegű tartozása áll fenn a felperessel szemben, és rögzítették a folyamatban lévő és az ezt követő szállítások elszámolását is. A felek ismételt kölcsönös késedelme okán azonban a megállapodás nem ment teljesedésbe.

A felperes kereseti kérelmének összegszerűségét annak figyelembevételével határozta meg, hogy a felperes saját bolthálózatán keresztül 2009. januárjára a birtokában maradt ruhadarabokat - a Ptk. 397. §. (2) bekezdése alapján fennálló zálogjogára tekintettel - értékesítette, amelyből összesen 3.271.504,-Ft (10.951,4 euro) ellenérték folyt be. Az összeget a Ptk. 293. §-ban foglaltak szerint számolta el.

A felperes álláspontja szerint a perre a magyar bíróságnak a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi XIII. tvr. 55. §. b.) pontja alapján van joghatósága, amely rögzíti, hogy „a szerződéssel összefüggő jogviták esetében eljárhat magyar bíróság akkor is, ha a teljesítés helye belföldön van. E paragrafus alkalmazásában teljesítési hely az a hely, amelyet a felek a szerződésben teljesítési helyként kikötöttek. Ilyen kikötés hiányában a.) áruk adásvételére irányuló szerződés esetén az a hely, ahol az adásvétel tárgyat át kell adni

b.) olyan szerződés esetében, amelynek tárgyát valamely tevékenységnek az elvégzése képezi az a hely, ahol a tevékenységet a szerződés szerint el kell végezni

c.) egyéb szerződések esetében az a hely, amelyet a magyar jog a vitatott követelés teljesítési helyeként meghatároz." Hivatkozott továbbá a felperes az Európai Unió Tanácsának 2000. december 22. dátumú, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK rendeletének 5. cikk 1. pontjára is. Felperesi álláspont szerint a Ptk. 278. §. (4) bekezdése jelen ügyben azért nem alkalmazható, mert a tevékenység elvégzésére belföldön került sor, továbbá az áru átadása minden esetben a felperes **Helység 1**-i gyárában történt, a terméket elszállító fuvarozó az alperes megbízottja volt (a 2006. május 5-ei dátumú okirat is utalt arra, hogy az áru elszállítása a gyárból történik, a szállítás pedig az alperes feladata).

- . -

Alperes elsődlegesen a magyar bíróság joghatóságát vitatta. Ennek okán a per megszüntetését kérte. Álláspontja szerint a teljesítés helye a peres felek megállapodásából adódóan a jogosult - a megrendelő alperes - székhelye, amely pedig "**Helység**"**2**-ben van. Ennél fogva a német bíróságnak lenne joghatósága. Hivatkozott a Ptk. 278. §. (4) bekezdésére, amely szerint a gazdálkodó szervezetek között a teljesítés helye a jogosult székhelye, telephelye.

Alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte. Állította, hogy a felperes késedelmes teljesítéséből eredően az alperest összesen 425.914,13 euro összegű kár érte. Ez egyrészt a 638 ruhadarabot érintő késedelmes szállításból eredő 175.302,2 euro kárból, továbbá a le nem szállított 1.016 db ruhadarabból következő 225.085,96 euro kárösszezből, valamint további 25.525,97 euro kárösszezből tevődik össze, amely abból keletkezett, hogy az

alperes a késedelmes szállítások miatt saját megrendelőinek kedvezményeket volt kénytelen adni.

Alperes a 2006. szeptember 19-én kelt megállapodással kapcsolatosan érvénytelenségi kifogást terjesztett elő tévedésre és megtevesztésre hivatkozással (Ptk. 210. §. (1) és (4) bek.). A 2006. szeptember 19-én kelt megállapodást abban bízva kötötte meg, hogy a felperes a továbbiakban a szállítási határidőket betartja. Utalt arra, hogy a megtámadási határidőt nem lépte túl, hiszen a megállapodás megkötésétől számított 1 éven belül érvényesítette ezirányú igényét a bíróság előtt. 2006. október 13-án faxon is jelezte a felperes felé a megtámadási szándékát.

Alperes a felek között **"Helység"2-ben**, 2009. május 14-én megtartott egyeztetés során a felperes által a keresetlevelében megjelölt számlák tekintetében - összesen 19.860,05 euro összegű, 4 db számla kivételével - úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy az azokban megjelölt mennyiségű és értékű árut a felperestől átvette.

Az eljárásban peres felek egyezően adták elő, hogy az alperes hitelezői igényt a felperes felszámolójánál a jelen perben megjelölt kárösszegek tekintetében nem jelentett be.

- . -

A megyei bíróság támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 218.645,75 euro vállalkozói díjat, ezen összeg után 2006. június 15. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkori euro nemzetközi pénzüpiaci kamatnak megfelelő mértékű éves késedelmi kamatát és 1.200.000,-Ft összegű perköltséget. Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest 111.600,-Ft, az alperest pedig 788.400,-Ft eljárási illeték állam javára való megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a joghatóság kérdésében foglalt állást. Az 1979. évi XIII. tvr. 26. §. (2) bekezdése, 55. §-a, továbbá az Európai Unió Tanácsa 2000. december 22-én kelt „a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001. EK rendelet 5. cikk 1. pontja alapján akként foglalt állást, hogy a magyar bíróság joghatósága megállapítható, illetőleg a magyar jog alkalmazható. Hivatkozott arra, hogy a peres felek szerződése 2006. május 5-én, **Helység 1**-en kelt, a teljesítés helye pedig a felperes **Helység 1**-i telephelye volt.

A kereseti kérelem érdemével kapcsolatosan a megyei bíróság abból indult ki, hogy a peres felek 2009. május 14-én megtartott egyeztetése során az alperes a kereseti kérelem alapjául szolgáló számlaköveteléseket - 19.860,5 euro kivételével - elismerte. Az el nem ismert 4 db, összesen 19.860,5 euro összegű számla vonatkozásában a felperes további bizonyítást felajánlani nem tudott, erre tekintettel a kereseti kérelem 249.456,84 eurós összegét az elsőfokú bíróság 19.860,5 euro összeggel csökkentette. Ebből levonva a 10.951,4 eurót - amely összegű árut a felperes maga értékesített - a kapott összeg, azaz 218.645,75 euro megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest a 2006. június 15-től, azaz

középarányos időponttól számított a mindenkori euró árfolyamhoz igazodó kamatokkal együtt.

A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 36. §-a alapján a felszámolás során csak olyan követelés számítható be, amelyet a felszámoló elismertként nyilvántartásba vett. Mivel az alperes 175.302,2 euro, továbbá 25.525,97 euro kárigényét a felszámolási eljárásban nem jelentette be, így kárigénye nem számítható be a felperesi követelésbe. Erre tekintettel további bizonyítás felvételét az elsőfokú bíróság szükségtelennek tekintette.

A perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §. (1) bekezdése szerint a pernyertesség-pervesztesség aránya alapján számolt el.

- . -

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel. Alperes elsődlegesen a Pp. 140. §. (1) bekezdése és 157/A §. (1) bekezdés b.) pontja alapján a per megszüntetését kérte figyelemmel arra, hogy a perre a magyar bíróságoknak joghatósága nincs. Az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a felperes kereseti kérelmének teljes elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

Alperes álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a 2006. szeptember 19-ei megállapodás érvényességével kapcsolatosan nem foglalt állást, mivel a felperes követelését ezen megállapodásra alapította. Az alperesi álláspont szerint a 2009. május 14-i egyeztetés relevanciával nem bír. Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. §. (1) bekezdését sértve nem foglalt állást az ellenkérelemben írtak tekintetében, így az alperes a Pp. 252. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Hivatkozott arra, hogy alperes elsősorban a Ptk. 236. §. (3) bekezdése szerinti megtámadási kifogást terjesztett elő a 2006. szeptember 19-i szerződésre vonatkozóan, ami nem azonos a Ptk. 296. §. szerinti beszámítási kifogással. Az 1991. évi XLIX. törvény 36. §-a pedig a beszámítási kifogással és nem a megtámadási kifogással érvényesített követelésekre tartalmaz rendelkezést.

- . -

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Az elsőfokú eljárásban kifejtettek szerint állította, hogy a kötelezettség teljesítésének helye **Helység 1** volt, amely a magyar joghatóság megállapíthatóságát támasztja alá. Felperes a terméket **Helység 1**-en adta át az alperes megbízásából eljáró fuvarozóknak. A felperes a szerződéses szolgáltatást teljes egészében **Helység 1**-en nyújtotta.

Kiemelte, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a 2009. május 14-i egyeztetésen tartozáselismerő nyilatkozatot tett, így alappal mellőzte az elsőfokú bíróság a 2006. szeptember 19-i megállapodás érvényességének vizsgálatát, mivel az okafigyottá vált.

Vitatta, hogy az alperes a felek közti jogviszony szempontjából releváns körülmény vonatkozásában tévedésben lett volna, illetőleg, hogy a felperes őt megtévesztette volna, így a 2006. szeptember 19-i keltű megállapodás érvényes. Utalt arra, hogy a felperesi igények nem a 2006. szeptember 19-i megállapodásból erednek.

Rámutatott arra, hogy az alperes a 2006. szeptember 19-i szerződéssel szembeni megtámadási kifogásra alapított követelését beszámítási kifogás útján kívánta érvényesíteni. A beszámítási kifogás szempontjából pedig érdektelen, hogy az azzal érvényesíteni kívánt követelés milyen jogviszonyon alapul. A Cstv. 36. §-át pedig valamennyi beszámítási kifogás vonatkozásában alkalmazni kell.

- . -

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, az általa helyesen megállapított tényállásból levont jogi következtetéseivel az ítéletábla egyetért.

Osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróság joghatóság kérdésében elfoglalt álláspontját. A felek közt 2006. május 5. napján létrejött vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó felperes tevékenységét Magyarországon fejtette ki, így egyéb kikötés hiányában a szerződés teljesítésének helye Magyarország volt. Ez a tény pedig a nemzetközi magánjogról szóló 1979.évi XIII. törvény 55.§. b./ pontja alapján a magyar bíróság joghatóságát megalapozza.

Egyetértett az ítéletábla az elsőfokú bíróságnak az ügy érdemében elfoglalt jogi álláspontjával is.

A 2009. május 14-én megtartott egyeztetés alapján az alperes a felperes által állított mennyiségű és értékű áru átvételét elismerte. Nem vitatta, hogy ezen áruk ellenértékét a felperes részére nem fizette meg. Így az elsőfokú bíróság - a felperes által 2009. januárjáig értékesített áruk ellenértékének levonása, továbbá az alperes által el nem ismert és a felperes által nem bizonyított teljesítésű 4 db számla értékének levonását követően - alappal adott helyt a felperesi kereseti kérelemnek.

Az alperes a felperes hibás és késedelmes teljesítéséből eredő kára tekintetében - tartalma szerint - beszámítási kifogással élt a kereseti kérelemmel szemben, hiszen a kereseti kérelemben a felperes által érvényesített összeget az alperes 175.302,2 euro, továbbá 25.525,94 euro kárigényével kívánta csökkenteni. Tekintettel azonban arra, hogy ezen követelését az alperes hitelezői igényként nem jelentette be a felperes felszámolójánál, így A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991.évi XLIX.törvény

36.§-a értelmében - még annak megalapozottsága esetén - sem beszámítható tekintettel arra, hogy azt a felszámoló elismertként nyilvántartásba nem vette. Így e körben a további bizonyítást az elsőfokú bíróság alappal mellőzte. (Alperes azoknak az áruknak az átvételét, amelyekre korábban a 225.085,96 euro összegű kárigényt alapította, a 2009. május 14. napján tartott egyeztetésen elismerte.)

A 2006. szeptember 19. napján kelt megállapodással szemben előterjesztett érvénytelenségi kifogás a kereset megalapozottsága tekintetében azért nem bírt jelentőséggel, mivel a kereseti kérelem nem az 2006. szeptember 19-én kelt megállapodáson, hanem a 2006. május 5. napján kelt vállalkozási szerződésen alapult. A 2006. szeptember 19-ei megállapodásban a peres felek a teljesítési határidőket egyeztették, illetőleg az alperes 149.193,03 euro értékű áru leszállítását elismerte. Az ezen megállapodással szemben eredményesen előterjesztett érvénytelenségi kifogás azonban nem eredményezné a 2005. május 5-i vállalkozási szerződésen alapuló és a 2010. május 14-i egyeztetésen elismert összegű kereseti kérelem megalapozottságát.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.254.§.(3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így a Pp.78.§.(1) bekezdés alapján az alperes a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség felperes részére való megfizetésére köteles.

Győr, 2010. november 10. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: